

ærede Medlem fra en Nabokreds (Bach), at saadanne Embeder skulle blive besatte; thi af de 6,000 Kr. kan jeg selvfølgelig love dem at faae noget Bestemt, da de ere bevilgede een Gang for alle, naar de bevilges nu. Derimod kan jeg ikke af Stiftsmidlerne love Embederne, at de skulle faae noget Bist om Aaret. Naar jeg slaar Embeder op, og En og Anden saa kommer og spørger mig — det er hændet, om ikke med dette, saa med et andet Embede —: Ja, kan man nu ogsaa være sikker paa udenfor den fastsatte Løn at faae et vist Tilskud af disse 25,000 Kr., kan jeg kun svare: Sandsynligvis for næste Aar og det følgende Aar, men længere kan jeg ikke indettaa derfor, thi dertil har jeg ingen Ret. Derimod de Fenge, som bevilges paa den anden Konto, bevilges een Gang for alle som en Anerkjendelse fra Statens Side af, at Billighed taler for, at naar Staten faar en Indtægt, som ikke i og for sig tilkommer den, fra Aarhus Bispetiende, afgiver den deraf en vis Del til Smaaembeders Besørgelse. Som Forholdet nu er, er jeg ikke i Stand til at love at gjøre, hvad det ærede Medlem har bedt mig om; men vil Rigsdagen bevilge mig den Sum af 6,000 Kr., altsaa forkaſte Flertallets Forslag under Nr. 44, kan det ærede Medlem faae sit Ønske opfyldt.

A. Gold: Da Liden er saa langt fremstreden, skal jeg love det høie Thing kun at benytte den meget kort. Jeg agter at gjøre nogle Bemærkninger eller rettere sagt motivere min Afstemning overfor det Forslag, der foreligger under Nr. 55, altsaa det specielle Spørgsmaal om Vivisektionen. Jeg tror, at naar en saadan Sag som Vivisektionen behandles, er det nødvendigt, at man ikke lader Jølelserne løbe af med sig, som enkelte Medlemmer synes at have været meget tilbøjelige til her iaften. Ingen skal virkelig bestynde mig for, at jeg ikke nærer ikke blot Sympathi, men endog saa stor Æmhed overfor Dyrene, men jeg tror, der gives Tilfælde, hvor man maa lægge ligesom lidt Vaand paa sine Jølelser, naar større Interesser staa paa Spil, og det tror jeg er Tilfældet med den Sag, som iaften er bragt frem af det ærede Medlem for Langeland (Brandes). Vi gjøre i dette Liv bedst i at tage Sagerne, som de ere, og det er ganske sikkert, at der vel er Lovforbud i forskellige Lande mod Vivisektion, men at denne alligevel benyttes, og det er ligesaa sikkert, at der kan gjenneføres paa dette Omraade saa skarpe Love, man vil, saa vil dog alligevel Løgerne experimentere angaaende de Sygdomme, som Folk ere tilbøjelige til at lide af. Det er nu desværre ikke saa sjældent, at disse Experimenter foretages paa Børn og paa Boyne paa Hospitalerne, og i saa Tilfælde foretrækker jeg, at de foretages paa Dyr. Jeg tror, at det er nødvendigt for Løgevidenskaben at komme til Kundskab om mange

Forhold, som man ikke kan komme til Kundskab om paa anden Maade end den, vi omtale her iaften. Naar jeg altsaa vil stemme for dette Ændringsforslag, er det netop, fordi jeg ønsker Sagen lagt i saa gode Hænder som muligt, fordi jeg ønsker den lagt i Videnskabens Haand og ikke ønsker den lagt i Hænderne paa unge Mænd, som aldrig have set noget til Behandling af Dyr; ikke Enhverjomhelst af dem maa kunne tage Dyr og experimentere med dem. Der ligger for mig i Vedtagelsen af dette Ændringsforslag en Garanti for, at denne Sag lægges i Hænderne paa samvittighedsfulde Mænd, som ikke ville plage Dyrene mere end nødvendigt, altsaa ikke bibringe dem mere Smerte, end Vivisektionen nødvendig bringer med sig. Jeg tror, det er langt bedre, at saadan en Sag kommer frem offentlig, end at den udøves i Hemmelighed. Den vil finde Sted, og den finder ganske vist Sted mange Steder nu i vort Land, hvor vi slet ikke høre Noget til den. Jeg tror, at for os, som have Jølelse for Dyr, og som ønske, at vi i det Hele taget kunne blive fri for paa nogen Maade at plage Dyrene, vilde det være glædeligt, om Vivisektionen kunde blive, hvad jeg vil kalde løvbunden, og det er jeg vis paa, at Videnskabsmændene, som ere de, vi maa henvende os til i denne Sag, ikke ville have det Allermindste imod. Jeg tror, at jo mere vi indskrænke Vivisektionen, og jo mere vi drage den over i virkelige Videnskabsmænds Hænder, desto bedre er det, og derfor vil jeg stemme for, at dette Beløb bevilges, fordi det er min Overbevisning, at det er et Onde, som ikke kan undværes, og jeg vil, som jeg alt har sagt, hellere, at Experimentere skulle gjøres paa Dyr end paa Mennesker. Vi maa ikke glemme, naar vi behandle denne Sag, at naar en Løge, som er interesseret for sin Videnskab, og hvem det er om at gjøre at komme til Kundskab om, paa hvilken Maade han bedst kan helbrede sine Patienter, og hvilken Virkning det og det Medicament kan have, ikke faar Lov til at prøve det overfor Dyr, gjør han det overfor Mennesker, og der ere vi fuldstændig ude af Stand til at kontrollere Sagen. Derimod kan det lade sig gjøre ved visse Løbestemmelser overfor Vivisektion. Jeg stemmer altsaa for Vedtagelsen af denne Sum, men vil med det Samme udtale, at jeg naturligvis ikke gjør det af Mangel paa Jølelse for Dyrene, men fordi jeg har en større Jølelse for Menneskene.

Th. Nielsen: Til det ærede Medlem ligeoverfor (Bertelsen), der vidtstiftig kom ind paa visse Præsteembeders Besættelse i hans egen Kreds og henvendte et Par Ord til mig om, at der var mange Præster, der vare dygtige baade i Handel og Vandel og til at dyrke deres Jord, vil jeg sige, at det har jeg ikke benegtet; men jeg har kun sagt, at der er især yngre Mænd, som ere meget lidet praktiske dertil, og at det var i deres